

שושנת הרוחות הרוחנית

אגדה בת זמננו

שושנת הרוחות הארצית, המופיעה בתהילים (קז 3), היא ממזרח וממערב מצפון ומיָם. פירשנו שים הוא דרום, הרוח החסרה ברשימה, שכינויה ימין. המשורר רבי יהודה הלוי טבע את הניב: **"לְבִי בְּמִזְרַח וְאַנְכִי בְּסוֹף מְעָרָב."** כידוע, חי ופעל, רבי יהודה הלוי בספרד הנמצאת גאוגרפית מערבית לירושלים.

ירושלים היא עיר המזרח אבל ירושלים היא גם העיר הקדומה שנמצאת מקדם עבור יושבי חצי הכדור המערבי. בכך תפוצות הרוח יושבים בני עמנו ועבורם נמצאת ירושלים של מטה כל אחד ואחד ברוח אחרת.

ירושלים הרוחנית, קרתא דשופריא המתנשאת מעלה, מתרוממת מעל כיווני הרוחות הגשמיים ולכן, באופן רוחני, ירגיש כל אחת ואחת מתפוצות ישראל הזדהות מילולית עם המשורר. ומשום כך הוא במערב וירושלים הקדומה היא מזרחה לו, על פי שושנת הרוחות הרוחנית.

אם כן, כולנו מערביים, ועיניי כולנו נשואות לטבורו של עולם, לעיר השתייה. למערביים כמונו, ירושלים הקדומה נמצאת מקדם לנו ופנינו תמיד קדימה.

"השכינה שורה במערב". לעינינו המערב הוא בכל מקום שהיהודי נמצא בו והוא נושא את פעמי ליבו בתפילותיו. אם כן לא נקפח את זכותו של אף בן ציון שבתפוצותינו, להגיד שהוא במערב וירושלים, עיר הר קודשנו, ממזרחה לו.

"לְבִי בְּמִזְרַח וְאַנְכִי בְּסוֹף מְעָרָב."

הערה:

היישומון המסייע לנו לכוון את קידתנו בשקידתנו עושה זאת במסגרת שושנת הרוחות הארצית. אגדתנו מציעה לאמץ את שושנת הרוחות הרוחנית, ירושלים ליבו של עולם.